

vilde disse lutheriske Børn være blevne udbrøve af denne franste Dames Skole, skjøndt den er anlagt med Tilladelse af Kjøbenhavns Skoledirektion. I de andre katolske Skoler i Kjøbenhavn gaaer der ogsaa endeel Børn af Forældre, som høre til Folkekirken, og det er disse Skoler, som for Diebliffet af Kjøbenhavns Skoledirektion trues med, at de lutheriske Børn skulle udvises af dem og ved Tvangsforanstaltninger holdes borte fra dem. Saavidt jeg forstaaer det 7de Afsnit i Grundloven, saa troer jeg imidlertid, at Forældre af Folkekirken have fuldstændig Ret til at lade deres Børn opdrage i den katolske Religion, og deraf følger, at jeg ligeledes holder mig overbevist om, at naar en Mand eller en Kvinde har Tilladelse til at holde Skole, maa han eller hun ogsaa være berettiget til at undervise Børn af Forældre i Folkekirken, uden Hensyn til, hvilken Troesbekjendelse Skoleholderen følger. Det forekommer mig, at denne Regel med den allerførste Nødvendighed følger af § 84 i Grundloven, naar der der er tilsagt alle Troesbekjendelser fuld Ndhjælp af borgerlige og politiske Rettigheder, og naar den paafølgende Lovgivning ikke i nogen Maade har gjort nogen Indskrænkning i denne almindelige Udtalelse. Man har tidligere opkastet det samme Spørgsmaal med Hensyn til Baptister; baade Skoledirektionen i Kjøbenhavn og Kultusministeriet have for flere Aar siden sagt, at om ogsaa en Baptistinde tog den befalede Examen for Lærerinder i Kjøbenhavn og derefter oprettede en Skole, maatte hun dog ikke deri have andre end Baptistbørn. Selv om hun altsaa opshjldte alle Betingelser, der ere opstillede for at holde Skole, maatte hun ikke deri optage Børn af andre, ikke engang af de øvrige anerkjendte Troesbekjendelser; men denne Bestemmelse anseer jeg for at stride imod Grundlovens Tilfagn om lige Ndhjælp af borgerlige og politiske Rettigheder for alle Troesbekjendelser. Dersom der opstod det Spørgsmaal, om lutheriske Børn maatte gaae i reformeerte Skoler, maatte jo Kjøbenhavns Skoledirektion og muligviis tillige Kultusministeriet udtale sig paa samme Maade som om de katolske Skoler, thi de forskjellige Troesbekjendelses Afstand fra Folkekirken kan ikke være det Bestemmende, men det maa ligge

i Opfattelsen af det 7de Afsnit i Grundloven, om Undervisningen er givet fri mellem de forskjellige Troesbekjendelser indbyrdes, og det antager jeg for at være Grundlovens Mening. Det er magtpaaliggende for en stor Deel Medborgere, navnlig i Kjøbenhavn, at faae denne Sag bragt endelig i Orden, samt at faae Oplysning om, hvorvidt Skoledirektionen i Kjøbenhavn træffer Kultusministeriets Mening ved den Udtalelse, at Børn af lutheriske Forældre ikke maae besøge katolske Skoler, og det er derfor, jeg har tilladt mig denne Forespørgsel, som jeg naturligviis ogsaa har ønsket udstrakt til de øvrige Troesbekjendelser, der have et større Antal Tilhængere her i Staden, navnlig forsaavidt disse Troesbekjendelser ere anerkjendte. Jeg skal altsaa tillade mig at stille den Forespørgsel til den høitærede Kultusminister: „Anseer Ministeren det for ulovligt, at Forældre, der henhøre til Folkekirken, lade deres Børn undervise i katolske Skoler eller i andre anerkjendte Troesfamsunds Skoler, og paa hvilket Lovbnd støtter Ministeren i bekræftende Sald denne Mening?“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Naar der forelægges et bestemt Spørgsmaal om en juridisk Sag, om en Lovfortolkning, mener jeg, at man egentlig ikke kan vente, at den enkelte Mand skal gaae ind paa det hele Spørgsmaal i dets fulde Udstrækning. Der vilde under almindelige Forhold maaskee forebreds en heel Bog eller en forelæsning, for at drøfte et saadant almindeligt Retsprincip, og jeg troer derfor, at man ved flige Leiligheder egentlig kun kan spørge, om Administrationen i det enkelte Tilfælde har truffet det Rette, eller ikke. Det forekommer mig nu, at der allerede i det, den ærede Interpellant har fremsørt, er Afskilligt, som viser, at Administrationen har betragtet det, hvorom der her er Spørgsmaal, baade som tilladt og som ikke tilladt, thi den ærede Taler anførte selv, at der var en katolsk Skole, som det var tilladt protestantiske Børn at besøge, men der var andre, med Hensyn til hvilke man ansaae noget Saadant for utilladeligt, og dette viser, at Spørgsmaalet uden Tvivl maa tages meget enkelt og konkret med Hensyn til de enkelte sær-